

[Bente Juncker]

arbejde med erhvervslivet, og vi skal forske på den bedst mulige måde.

Det er klart, at der er mange Venstrebe-mærkninger i redegørelsen, men det kan man jo ikke bebrejde en minister, der er medlem af Venstre. Men når man har siet alt det fra, er det jo rigtigt, som fru Ebba Strange sagde, at den er lidt mere spændende end de fleste af de redegørelser, som forskellige ministre lægger frem her i salen.

Ministeren lægger som sagt vægt på kvalitet og ledelse, og det ser jeg som et udtryk for et ønske om, at vi skal kunne klare os internationalt. Vi skal sørge for, at vort uddannelsessystem er på højde med udlandets, vi skal sikre den nødvendige efteruddannelse, og vi skal sørge for, at forskningen er i top.

Ministeren beskæftiger sig meget i redegørelsen med åben uddannelse, og jeg kan være enig i, at det er en god ting. Nu har vi bl.a. diskuteret bacheloruddannelsen i dag, og jeg må sige, at jeg synes også, det er dårligt, at når man tilmelder sig et bestemt studium, kan man ikke gå videre. Men kernen i ministerens forslag er jo netop, at hvis man ønsker en overbygning på den uddannelse, kan man tilmelde sig en åben uddannelse, og det er bestemt ikke kritisabelt, at man giver et sådant tilbud, når der står over 20.000 på venteliste. Hvis det er en kandidateksamen, man ønsker, skal man selv betale, eller måske kan virksomheden betale for én, så man kan komme i gang. Det kan jeg ikke indvende noget særligt imod.

Men når vi kommer til taxameterprincippet, som ministeren beskriver i redegørelsen, kan jeg ikke forstå, hvordan ministeren vil få det til at fungere. Det er i orden, at vi har et taxameterprincip på SU, men nu skal de studerende altså udstyres med et 5-årigt klippekort, og hvad så? Hvad nu, hvis uddannelsen tager længere tid, hvordan skal det så foregå i praksis? Det er vi meget spændt på at se et bud på.

Og hvordan vil det gå med forskningen? Hvordan vil ministeren garantere, at de »små« uddannelser stadig væk bliver sikret? Jeg betragter faktisk det system som lidt af en genvej til at fastslå, at vi har for mange universiteter i Danmark – det er jeg ganske vist også helt enig med ministeren i – men ligger der det i det, at hvis X-by Universitetscenter lige pludselig mangler elever, er det meningen, at man skal kunne lukke det fra ministeriets side, eller hvad?

Jeg er enig med ministeren i, at det kan være udmærket, men det er altså at sige tingene bagvendt. Skal vi lukke et par universitetscentre, så lad dog Folketinget selv tage beslutningen, hvis der ellers er nogen herinde, der tør. Det tror jeg nu ikke, for vi ved jo, hvilken ballade de pågældende ville få med vælgerne. Men jeg ser det altså som lidt af et styringsinstrument: Er I ikke gode nok, venner, jamen så bliver I helt automatisk udsultet, for nu sørger vi for osv. Eleverne er kvikke nok, de skal nok søge derhen, hvor de får den bedste undervisning.

Jeg er også enig med ministeren i, at vi skal styrke censorkorpset, at vi skal styrke ledelsen, og at vi frem for alt skal samarbejde med de aftagere, vi har, nemlig erhvervslivet.

Jeg var på en glimrende konference med Dansk Arbejdsgiverforening, og dér blev simpelt hen sagt, at de kandidater, man ønskede, skulle kunne dansk, og det kan de vel, men de skulle også kunne teknikersproget, der er engelsk, og et eller to fremmedsprog. Nu har vi lige haft en debat om folkeskolen, og jeg tør næsten ikke nævne det, men jeg gør det alligevel, for det er i folkeskolen, grundlaget skal lægges for de studenter, de studerende, de forskere og de undervisere, vi vil have. Det er dér, vi allerede skal planlægge, som ministeren i øvrigt ganske dygtigt gør, forsøgsundervisning, for at vi kan få nogle flere, der kan fremmede sprog.

Så bliver jeg nødt til at bevæge mig lidt over til forskningen. Hvordan mener ministeren at forskningen vil blive med taxameterprincippet? Som jeg sagde før, kunne jeg forestille mig, at der var nogle, der blev udsultet. Jeg kan ikke rigtig forestille mig, hvordan de små forskerenheder, det, som man kalder grundforskningen, skal kunne fungere i et system med taxameter. Hvor mange penge skal der bindes i halen på forskningen?

Det, CD overordnet vil sikre, er, at der først og fremmest bliver forsket i grundforskningen i alle arter inden for universiteter og højere læreanstalter, men vi er også glade for, at ministeren skriver i sin redegørelse, at dér, hvor forskningen er bedst, skal man selvfølgelig prioritere og forske endnu mere, bruge kræfterne dér og så simpelt hen droppe de steder, hvor forskningen er dårlig. Det betyder, at vi må ændre ledelsesprincipperne, og det fører mig ind på styrelsesloven.